

Szerkesztői iroda:
Kassa, Kovácsutca 15. sz.
bár a lap szellemi részét
illető közlemények kü-
lendők.
**Késiratok vissza nem
adtnak.**
Csak bérmentes leveleket
fogadjunk el.
Semmit sem közlünk, ha
nem tudjuk, kitől jön.
Megjelenik minden vasárnap.

SZINÉSZETI KÖZLÖNY

A vidéki színészet érdekeit képviselő hetilap.

A kassai színügyi választmány hivatalos közlönye.

Felelős szerkesztő: Báthory Románcsik Mihály.

Kiadóhivatal:
Kassa, Kovácsutca 15. sz.
hová az előfizetési díjak
küldendők.
Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva, vagy
vidékre postán küldve
Egész évre... 6 frt — kr.
Fél évre... 3 frt — kr.
Negyed évre... 1 frt 50 kr.
Két hóra... 1 frt — kr.
Egy hóra... — frt 50 kr.
Előfizetések bármely nap-
tól elfogadtnak.
Nyilt-tér soronként 15 kr. A
nyilttéri díjak előre fizetendők

Kolozsvári állapotok.

A kolozsvári lapok — szokás szerént — ismét meghúzták a vészharangot a kolozsvári színház fölött.

Nagy az elkeseredés, a panasz, mert az igazgatás misteriozus homályából 10, — mások szerént 17 ezer forint defizit réme kandikál ki a múlt évi zárlat tételeiből.

A lapok bűnbakot keresnek s előrántják a művezetőt; a művezető — ő tudja miért — vállat vonit és hallgat.

A pesti lapok is hozzá szólottak a kérdéshez, több jó akarattal, ügybuzgalommal, mint kellő tájékozottsággal.

A defizit állítólag csakugyan meg van.

E defizit keletkezettől azonban az egyik kolozsvári lap következőleg elmélkedik: A tavalyi költségvetés 10,000 forint előirányzati többlettel terjesztett a belügyminiszterium elé, oly megjegyzéssel, hogy e többlet a szervezetnek, mely szélesebb alapokra akart helyezkedni — szüksége van. A tavalyi előtti év vagyis a jelenlegi igazgatóság első éve, 1900 forint activ többletet tüntetett föl, az igazgatóság azonban jónak látta e statusquotól eltérőleg, az évi költségvetésbe a jelzett 10,000 forint többletet, a kormánytól mint az előirányzat előleges fedezetét kérelmezni.

A kormány hallgatott. Qui tacet consentire videtur gondolá magában a kolozsvári színház országos választmánya, s az előre jelzett 10,000 forintos többlet már megadottnak gondolván, gazdálkodott a fölterjesztett költségvetés keretén belül. Az év letelt, s a kért többlet, az év végén a veszteség rovatában természetesen megjelent.

Erre a kolozsvári lapok pereatot kiáltottak a művezetőre. — Persze bűnbaknak lenni kell!

Mióta a magánvállalkozókat a subventió nymbusa száműzte a kolozsvári hűsös fazekaktól, azóta minden év, minden igazgatási cyclus, felmutatja a maga bűnbakjait.

A hivatal megmarad, csak a név változik. Ma Mátrai, tegnap Molnár, tegnapelőtt Benedek.

Se diestelen positióért még akadnak versenyzők is. Mi innen a távolból provincialis szerénységünkkel mosolyogjuk ezt a cifra nyomorúságot, s eszünkbe jut Offenbach Jupiterének mondása: Nem nagy dicsőség mai napság istennek lenni.

A kérdéshez több hozzászóltott a Pesti Napló is; s ez az, a miért egy megjegyzést mi is közölkéztünk. A Pesti Napló, fizetési intendáns kinevezését sürgeti a kormánytól.

Tehát bűnbak csere!

Nem úgy uraim. A kolozsvári színháznak imponálnia kell mindazon kisszerű nyomorúságos cliquekkel szemben, melyek apró érdekeket szolgálták és szolgálnak, melyek színészi ambíciókat deideigeltnek s szitják az egyenletlenséget, hogy elriasztva legyen a közönség ama kis fractiója is mely hű maradt ősei hagyományához. Nem fizetési intendáns kell Kolozsvárra, hanem kell egy ökeres rendszerváltozás, melynek sulyt csak azon körülmény kölesönözhet, ha a budapesti nemzeti színház országos tekintélyétől származik; legyen a két nemzeti intézetnek egy igazgatósága, hogy színészeink jobbjai ne tartsak hova tovább mindinkább hálátlan feladatnak a komolyabb válfajok művelését, hanem érezzék és tudják azt, hogy a pesti színházon kívül is van számukra számbavehető társadalmi állás.

Csak e: uton szűnnek meg a kolozsvári kalamitások, mert hisz a mecenások kora lejárt s a folytonos heccék úgy látszik, a Korbulyok kedvét is elvették attól, hogy a deficiteket sajátjából fedezze. Dixi.

A magyar színész-egyesület nyugdíj pénz-alapja.

A magyar földhitelintézetnél 1882-ik évi július 1-én: tizenegyezer száz frt, magyar földhitel 5 1/2 % záloglevelekben. Tizenhatezer hétszáz frt magyar földhitel 5 % záloglevelekben. Egyenleg 45 frt 15 kr.

A szabóles megyei takarékpénztárban 1872-ik év óta 6 % -al 50 frt.

A nagyvára di takarékpénztárban 1857-ben Hetényi József által 54 frt tétetett le a vidéki nyugdíj-alap növelésére, mely összeg már 1873. január 1-én 127 frt 60 krt képvisel.

Ezen kívül több rendbeli adós-levelek adatnak be a nyugdíj-alap növelésére, melyek azonban még ezután lesznek behajthatók.

Fővárosi hírek.

— Tamássy József augusztus 12-én üli meg színészkedésének 25-ik évfordulóját a fővárosi színházban. Ez alkalmából Bogdy Alajos az ünnepélyt rendező bizottság elnöke, és Réthy László annak titkára, felhívtat bocsátottak ki a különböző egyletekhez és a közönséghez.

— A nemzeti színházat újabb megállapodás szerint, augusztus 16-án nyitják meg, a Vörösmarty „Áldozat”-ával.

Minden nap bejárta a várost görbe kövezetén, mindennap a „Naphoz” című vendéglőbe ment elkölteni szépítő ebédjét és mégsem ragyogott neki a megszépülés leghalványabb napugara sem.

Ilyen szomorú körülmények közt, Károly egy drámát tűzött ki repertoírjára, melyben az elhalt szerelmes szelleme megjelenik. A szellemnek a darab instructiója szerint halványnak és soványnak kellett lennie, mert boldogtalan szerelme még a sirba is emészté.

Mint a villám nyilallott Falstaff agyán keresztül a gondolat, hogy talán boldogtalan szerelem őt is boldogíthatná. Gyorsan keresett ideált és meg is szerette. A szép kis Szelényi Gizellát, a társulat szendejét szemelte ki magának. Lehetős gyors módon belészeretett és a legközelebbi alkalommal térdre borult előtte. És az imádott Gizella... nem adott kosarat. Mintha csak a villám csapatot volna le Károly előtt. Az eljegyzés is megtörtént. Károly és Gizella boldog pár lett.

Jött az őszi saison. Károlyék más társulathoz szerződtek, engem is máshová vetett szerencse bolygó szekere. Midőn tavasszal Pestre érkeztem, ott több régi színészest találkoztam, közöttük Károly barátommal is. És oh egek csodája, vastagsága nyomtalanul eltűnt. Karesű volt mint a czedrus. Szegény barátom, amit Amor megtagadott tőle, azt Hymen karjaiban feltalálta. „Mi bajod pajtás” kérdém tőle meglepetve.

„Oh barátom — kezdé elérzékenyedve — megházasodtam! De szép idő is volt az a „Vastag Károly” korszak... mikor még nem volt Xantippe.”

És ez rendszeren így szokott lenni. Az orvoság rendszeren keserűbb a betegségnél. És mindből az következik, hogy vastag kollégáim és barátaim (hozzá szólók oh János) ne kárhóztassák az Istent és ne szeressék a szendét...

TÁRCZA.

Amor és Hymen.

— Karczólat a színész-életből. —

Írta: Kunhegyi Miklós.

Egy társulatnál működtem az én szerencsétlen Károly barátommal. Károly a legszebb ember lett volna a föld kerekén, ha potrohos nem lett volna. E mellett vastagsága napról-napra nőtt. Midőn „Bánk-bán”-ra készült dökáját használni akarta, sirva-riva tapasztalta, hogy nem képes azt begombolni. Ráförmedt a szabóra, hogy miért szabta szűkre — de ez mentegetődzött, sőt az elővett mértékekkel be is bizonyította, hogy lelkiismeretesen végezte munkáját. A szabó újra megnézte tetőtől talpig Károlyunkat és ámuló stellunggal lépett elébe:

„Mit méltóztatott ozsonnálni?”

„Egy esése tejfelt, mint rendszeren!...”

„Egyébb semmit?”

„Egy falatot sem!”

„Akkor bátorkodom kijelenteni, hogy két hét óta, négy hüvelykkel méltóztatott vastagodni.”

Károly elsápadt és minden előzetes gondolkozás nélkül futott az orvoshoz.

Az orvos, egy kised, középs emberke, a lekendezve érkezett sápadt színészt legalább is örülnek tartotta. Meglepetése még nőtt, midőn a patiens túlságos egészségről panaszkodott. Aesculap csalódott tanítványa, azon reménytelen arckifejezését használta, melyben műveltsége és tudománya szerencsétlen áldozatait szokta részletetni a végső pillanatokban. És ez othelloi tekintet, Károlyunkat szíven találta.

„Ugy-e doktor úr — megüt a guta?...”

„Isten ments, ön Methusalem korát érheti és ha ez egy évig így tart, olyan bokros kinézése lesz, mint társulatuk karmesterének.”

„M—i—mi—mit” — dadogá Károly — Oh

drága doktor úr könyörüljön egy boldogtalan emberen! Mentsen meg! Oh inkább meghalok, sem minthogy olyan szörnyeteg legyek. Mentsen meg ha jó barátom. Adjon mérget — csendes emésztő mérget, hogy apadjak, soványodjam lassanként...“

„Ha csak az a baj, — könnyen segíthetünk. Én rendelék önnek mérget — csak ügyesen tudja használni. E mellett pénze is lesz. Éheztek! Koplaljon kérem! Az éhség nemcsak a legjobb szakács, de a legerősebb mérge is. Dr. Tanner módját használva, bizonyosan megszépülne. Furcsák ezek a színész urak, — folytató dörmögve — mintha bizony olyan rémitő valami volna az a kövérség. Kérem hány vastag sziniszagató van, hány vastag színész és mégis megélnék. Hát nem imponál ön jobban egy sovány, hórihorgas komikusnál?... Crassus a gazdag triumvis, kövér volt; Rómában a világvárosban hány vastag quástor, senátor, bibornok és pápa székelt... Hiszen még Nagy Károly egyik utódját is „Vastag Károly”-nak nevezték, miért ne lehetne ön is „Vastag Károly.” Elég szép predicatum. Szóval vigasztalódjék és ne egyék. Károly „Bánk-bán” szerepét az nap begombolatlan dökában játssza.

Ez orvosi látogás óta, hogy szépüljön — reggel tejfel helyett tejet ivott, délben peccenyé helyett rántott levest evett, krumpli csuszpajzzal „ohne auflag”, este meg nem vacsorált, legfőkébb főtt krumplit héjába. Mint rendező és művezetőnk oly darabokat hozott repertoírjára, melyek igen sovány tartalmuak, remélvén ezzel is szépiteni magát. De hiába volt minden fáradozás. Az egekkel ne harcolj földi halandó. Egy hét mulva búsan tapasztalá az egész társulattal együtt, hogy a director zsebe soványodik és ő folyton kövéredik. Oh mit is tegyen...? Mivel a mozgás is fogyaszt. Károly elkezdett borzasztó módon mozogni. Valóságos eleven „perpeduum mobile” lett. Reggeltől estig sétált, vívott, ugrált és tornászott.

Minden hiába. Sorsát ki sem kerülheti el és Károly sorsa a vastagság volt.

Külföldi hírek.

— **Tenorista-fizetés.** Talaz híres párisi tenoristát, a monte-carloi színházhoz hét es-tére huszonkétezer frankért szerződötték 2-szer „Mignon”-ban, 2-szer „Traviata”-ban, három-szor „Faust”-ban fog fellépni. — Ristori Adal-asszony közelébb a londoni Drury-Lane színház-ban, legelőször adta angol nyelven Lady Machbeth szerepét, még pedig teljes sikerrel. Mérvadó an-gol kritikuskok ítélete szerint, a művész az angol kiejtés nehézségeit fényesen legyőzte. — A párisi „Variétés”-színházban kísérleteket tettek a villa-mos világítással. Jelen volt a párisi színházigaz-gatók legtöbbje, továbbá Granier a nagy opera építője és mintegy 150 meghívott vendég. A ki-sérletek minden tekintetben kitűnően sikerültek. — A Comédie Parisienne igazgatója Leon Dormeuil (valódi neve Léon Contat-Desfontai-nes), a napokban meghalt, 59 éves korában. — A montevidoei színház egése alkalmával, mint ujabbban jelentik, 21 ember halt meg, 103 pedig könnyebb és nehezebb sérüléseket szenved-tett. — Ismét színházégés. Madridban, mint onnan jelentik, a Recreo-színház a Fuencarrol-utczá-ban, egy mellette levő épülettel együtt a napokban a földig leégett. — Patti Adelina m. hó 20-án a londoni Coventgarden-színházban rendezett disz-előadás alkalmával, mint Traviata, nagy sikert aratott. 42-szer hívták ki és 130 virágokért ad-tak neki. A bevétel 40,000 frankot tett. — A „Théâtre Français” jelenlegi személyzete 65 tagból áll. — Bayreuthban, a „Parsifal”-opera második előadása, épen olyan nagyszámú és válogatott közönség előtt folyt le, mint az első. Sokan azok közül, kik az első előadáson jelen vol-tak, a másodikikat is végig nézték.

Színész-adomák.

Mikor a színész elszólja magát, az olyan nagy baj, mint a sajtóhiba. Azt kellett volna mondani valamely darabban az inasnak, hogy: E levelet kézbesíteni fogom! A beszéd azonban így ütött ki:

— A levelet kézbe fogom síteni!

— Egy színész segélyért szólított meg bizonyos ember, állítva, hogy ő is vándor színész s hogy nagy fennakadása van.

— Ugy barátom, csak menjen a sugóhoz — viszonzá ez, — az senkit sem nagy fennakadni.

Szintársulatok állomáshelyei.

Aradi Gerő Orosháza. — Aradi szintár-sulat Nagyvárad. — Balogh Alajos Keszthely. — Béneyi István Sepsiszt-György. — Bogóy Alajos Buda. — Balassa Károly B-Gyarmath. — Bokor József Tapolca. — Gerőfy Andor Balaton-Füred. — Gáspár Jenő Turkeve. — Hubay Gusztáv Oravicza. — Homokay László Bánfi-Hunyad. — Jakab Lajos H.-M.-Vásárhely. — Kárpáthy György Apatin (Bácsmegeye). — Károlyi Lajos Pápa. — Lászy Vilmos Munkács. — Miklósy Gyula Nagy-Kőrös. — Mándoki Béla Komárom. — Mártonfi Pál Érsekújvár. — Nyéki János Dicső-szt-Márton. — Polgár Gyula Tittel. — Szegedi Mihály Szentes. — Szabó Antal Uj-Arad. — Sággy Zsigmond Kis-Várda. — Sztupa Andor Déva. — Szigeti Géza Csougrád. — Tóth Béla Tata. — Várady Ferencz Csik-szereda. — Völgyi György Jászberény.

Felhívások.

I.

Tisztelettel felhívjuk a vidéki színészet férfi-és női tagjai közül azokat, kik f. évi október else-jétől egy évre, dráma- vigjáték- népszim-nu-eroperette-társulatunkhoz mérsékelt fix umra szer-ződni óhajtanak, miszerint feltételeiket, szerep-jegyzéket és — amennyiben előttünk ismeretlenek volnának — arcképet tartalmazó leveleikkel hoz-zánk, vagy a „Színészeti Közlöny” t. szerkesztő-ségéhez fordulni sziveskedjenek.

Kis-Várda, 1882. aug. 3.

Sággy Zsigmond és Dobó Sándor, társigazgatók.

II.

Felszólítom a vidéki színészet mindkét nem-beli tagjait, kik daltársulatomhoz kiesiny, de biz-tos fixumra szerződni óhajtanak, sziveskedjenek szerény feltételeikkel hozzám Ercsi-ben (Fejér-megyé) fordulni. Különösen énekesnőt keresek. Szerződni óhajtok, akár mai naptól fogva léphet-nek társulatomba.

Ercsi, 1882. aug. 3.

Tóth Ferencz, daltársulati igazgató.

— **A budai szinkör** legközelebbi újdonsága, Sardou „A szomszéd almája” című vigjátéka lesz. Ez az a darab, melyből állítólag Csiky Gergely csinálta a „Kaviár”-t

— **A népszínházban,** három heti unalmas egyformaság után, végre befejezték Sztrogoff Mi-hály utzását.

— **A nemzeti színházban** az új színidény megnyitásával, Manheit Jakob fiatal baritonista, a szini tanoda volt növendéke, jekenleg az ol-műzsi színház első baritonistája, fog vendégsze-repelni.

— **Andorffy Pétert,** a budai színhör kedvelt komikusát, — mint biztos forrásból értesülünk, — f. évi októbertől kezdve, a népszínház igazgató-sága szerződöttette. E szerint a télre ő sem jöhet Kassára.

— **Barta László,** a magyar színész-egyesület tanácsából kilépett és lemondását írásban benyuj-totta.

Vidéki hírek.

— **Lapunk** mai száma, csak féliven jelent meg, jövő számunkat azonban egész iven adjuk ki. E változtatást kénytelenek vagyunk megtenni, mert a vidéki színészet tagjai közül, nagyon sokan visszaélték bizalmunkkal. Megren-delték lapunkat, s azt a csekély előfizetési díjat, még hónapok múltával sem küldték be. A hitele-zés folytán odajutottunk, hogy f. évi januártól, július végéig: három száz forintnál több lap-hátralék van künn. Ez okból, miután saját kárunkra tovább nem dolgozhatunk: kénytelenek vagyunk minden második számot féliven adni ki. E változtatás azonban csak a nyár folyamán, — úgy mint tavaly, — október elejéig tart, míg a vidéki szintársulatok elfoglalják téli állomásait, a midőn a jövedelem jobban meg-indul és így remélhetőleg, a befizetések is pontos-sabban teljesítenek. Október hóban ismét minden héten egész iven jelenik meg lapunk.

— **Fölkérjük** azon t. előfizetőinket, kiknek előfizetése július hó végével lejárt, méltóztat-sanak előfizetéseiket mielőbb megújítani.

— **Molnár Györgyöt,** ki jelenleg Erdélyben mutatja be Shakspeare nagy alkotásait, felszólította Bogóy Alajos szinzigazgató, menne el hozzá Bu-dára művezetőnek. Molnár erre nem vállalkozott, de megígerte, hogy augusztus közepén Bpestre rán-dul, eljátszani Othellót, Tartuffót, Szent Istvánt, és egy látványos darabot scenirozni. Odáig még ellátogat a tusnádi fürdőbe, Kézdi-Vásárhelyre és Brassóba.

— **A kolozsvári színház** karnagyául, mint a kolozsvári lapok írják, Locsarek Györgyöt akarják szerződteni. Nejét pedig, mint már irtuk, a komikai szerepekre hívták meg, tehát még nem „szerződöttetett”; ezt mi nem is irtuk, hanem csak hogy szerződteni akarják. — A kar-mesteri állás ideiglenesen már betöltöttet, az igaz-gatóság ugyanis augusztus végeig Oberti Jánost, a naszódai iskola zene- és énektanítóját szerződöttette.

— **Nagy-Kanizsa szegénye.** Örömtől dobo-gott szive a vidéki színészet tagjainak és az or-szágbán minden igaz hazafinak, midőn hire járt, hogy N.-Kanizsán állandó színházat szándékoznak építeni. Ez öröm azonban csak rövid ideig tartó volt. A feluton megakadályozta a hitvány önérdék, a magasztos eszme kivételét. Tehát itt is, mint legtöbb esetben, az elfogultság, a rágalom, a szük-keblűség és nyomorult önzés gyzedelmeskedett. A polgári egyesület már régebben elhatározta, hogy az egyesületkén egy állandó színházat épít. És most mégis megtagadta azon régi telek és épület eladását, mely a színház építés munkálataival szoros összefüggésben volt A legutóbbi közgyűlé-sen az ellenpárt, az építésügyi bizottságot, öné-zerzetet sértő vádakkal illette s ezzel megbuktatta az egész tervet. Az ellenpárt szóvivője: György János ügyvéd volt. Ide irtuk nevét, hadd lássa az utókor, kinek indítványa folytán bukott meg Nagy-Kanizsán az állandó színház eszméje. Egy ország figyelme irányult ez ügyben N.-Kanizsa felé, egy ország veszi tudomásul most e szegény-letes dolgot. Ugy látszik, némelyeknél a hazafias-ság, üres fogalom!

— **Szemíták és antiszemíták háboruja** a színházban. Az egri közönség hir szerint, két pártra szakadt az ottani társulat két tagja miatt. A zsidók között ugyanis az az alaptalan hir terjedt el, hogy a keresztények Cserváry Ilont, a hagyma-koszorus per hősnőjét, ki akarják fűtyülni. Erre a zsidók nagy ovációit rendeztek az énekesnőnek. A keresztények nem zavarták őket ebbeli mulat-ságukban, hanem viszonzásul ők meg Vadnay Vilma mellett készülnék tüntetni.

— **Halalozás.** Császár Árpád, a buda-pesti nemzeti színház volt karnaloka, mult hó 26-án, Nagyváradon, rokonai körében 26 éves ko-rában elhunyt. Béke hamvaira!

Scharf F. János gyorsajtonomása Kassán.

— **Nagyváradon,** az elmúlt héten Szathmáry-Latkóczyné és Halmy Ferencz vendégszerepeltek. Közlebről Vizvári fog az ottani szinpadon né-hányszor fellépni, mint vendég. — A szini elő-adásokat ez idő szerint oly kevesen látogatják, hogy a nagyváradi szinügyi bizottság indítatva érezte magát, a helyi lapokban, egy lelkes felhi-vást intézni a közönséghez, az ottani magyar szin-társulat nagyobb mérvű pártolása érdekében. — (Változnak az idők, s benne az emberek!)

— **A temesvári színházépítés** folytatását. a belügyminiszter hir szerint betiltotta, mert nem foganatosították a tervekben, a miniszter által követelt módosításokat.

— **Bényei szintársulata,** mely jelenleg Sepsiszt-Györgyön működik, háromszor tenenkit át-rándul Előpatakra, hol a fürdő-közönség részéről rendkívül nagy pártfogásnak örvend; közlebről is a „Kis herceg” előadásakor zsunfolásig meg-telt a szinkör és a szereplők, főképen Béneyine, sűrű tapsokat arattak.

— **Társulas.** Sággy Zsigmond szinzigaz-gató, egy teljesen új es operette társulatot szándékozik szervezni; e célból társult Dobó Sándor színészszel, Nyéki szintársulatának volt tagjával, ki bizonyos összeggel járul a szervezés-hez. Sággy már be is küldte a k. ig. tanácsához a kérvényt, kettőjük nevére szóló szinzigazgatói enge-délyért.

— **Esküvő.** Szabolcsi Emil, Szabó Anti szintársulatának tagja, július 30-án tartá esküvőjét Dóra Róza k. a.-nyal, ugyanazon szin-társulat tagjával Uj-Aradon. Násznapok: Szabó Anti és Leővey József voltak. Az új pár házasa-sági jutalomjátékául: „Fiam nagyon ostoba” vig-játék adatott elő, mely egy anyagilag, mint szel-lemileg jól sikerült.

— **Szomorú helyzet.** Pápan, Károlyi Lajos szintársulata július 23-ikán befejezte előadásait s még aug. 2-án is a városban tartózkodtak a szin-észek tétlenül. Tehát már 10 nap óta nem ját-szanak s elutazni sem tudnak, mert nincs hová. Mikor e sorokat írjuk, (aug. 3.) még az igazgató-nak nem sikerült, eredménynyel kecsgetető állomást szerezni.

— **Sztupa Andor** szinzigazgató, a napokban Nagyváradon járt s egyuttal foyamodott a városi tanácsához, mikép engedtetnék meg neki, hogy 35 tagból álló jól szervezett társulattal, f. évi no-venber 1-től, jövő évi virágvasárnapjáig Nagyvá-radon előadásokat tarthasson. A foyamodvány át-tétetett a szinügyi-bizottsághoz véleményadás végett.

— **Orosházán** Aradi Gerő szintársulata mult hó 22-én tartá első előadását az „Üdvöske” című 3 felvonásos operettel. Mint levelezőnk írja, a kö-zönség érdeklődése kellő arányban áll a szintár-sulat dícsérendő törekvésével.

— **Ungvárt** július 24. és 25-én mükedvelői előadások tartattak, melyek 60—60 frtot jövedel-meztek jótékony célra. Lászy társulata Ungváron oly rendkívüli pártolásban részesült, a minőben előtte még egy társulat sem részesítettet. A társulat július 30-án Munkácsou kezdte meg működését.

— **H.-M.-Vásárhelyt** Jakab Lajos szintársu-latánál, Bágyoni Ödön, „Fabriciusz ur leánya” szinművet vette jutalomjátékául. A főszerepet (Fabriciuszt) Bágyoni, agathát Maar Julia játszó-ták, meglepő hűséggel. A ki-kitörő zajos tapsokat teljesen megérdemelték. Közönség szép számmal volt jelen. — A „Krisztus Pilátus előtt” című né-maképlet, Bokody rendezése mellett, nagy tetszést aratot.

— **Keszthelyen,** Balog Alajos szintársulatá-nál a mult hét Ujházy Ede, a budapesti nemzeti színház művészenek hete volt, amennyiben minden szini előadásnak fénypontját az ő, nagyobb anyagi pártolást érdemlő vendégszereplése képezte.

— **Uj-Aradról** írják lapunknak, hogy ott Szabó Anti társulata a napokban bevézgi hat heti működését s onnan Pécskára költözik. A társulat jó emléket hagyta maga után. Az igazgató, az idény végével előadatta: a „Kaméliás hölgy”-et „Notre-damei toronyór”-t és a „Görgei”-t, ez utóbbinak előadását nagy érdeklődéssel nézte végig a közön-ség. — Csorba János másodikékes jutalmául a „Czi-gány” adatott. Jutalmazottat egy koszorúval s egy csokorral lepte meg a közönség. A koszoruban 2 darab arany volt elrejtve.

— **Ercsiben** (Fehérmegyé) jelenleg Tóth Ferencz daltársulata működik, szép pártolás mel-lett. A társulat névsora következő: Besenyei Sán-dor, Kertész István, Kiss Aladár, Kunhegyi Miklós, M. Makay Zoltán, Merényi Béla, Tóth Ferencz, Hajnal Katalin, özv. Kaposiné, Kaposi Ágnes, Kertészné Mari, Kissné Teréz, Majosházy Klára, Tóthné K. Klára.

— **Szintársulatok állomásváltoztatásai.** Hubay Gusztáv szintársulata Oraviczára, Lászy Vilmos Munkácsra, Polgár Gyula Tittelre, Völgyi György Jászberénybe tették át állomásait.